

Ürperten Yolculuk

– Cevdet Dođan · 11 Mayıs 2012

-Han Duvarlarına nazire-

Ocakbaşı mevsimi, şubatın on altısı,
Görünen güneş değil, adeta karaltısı.

Devasa bir değirmen unları savuruyor,
Dondurucu bir ayaz her yeri kavuruyor.

Karanlık bir beyazlık sararken tepeleri,
Saçaklardan sarkıyor devlerin küpeleri.

Sokađa çıkılacak bir mevsim değil amma,
Gurbete yol düşürdü, çözümsüz bir muamma.

Bir öğle sonrasında araba yola çıktı,
Bir metre kara rağmen, bereket yol açtı.

Arabayı sarsarken yolun bozuk taşları,
Ürkütmüştü sesimiz yem arayan kuşları.

Kristal bir yol olmuş, yorgun derenin suyu
Akşamın yaklaşması arttırıyor kuşkuyu.

Yolumuzun solunda kovasız bir kör kuyu,
Kartal belini aştık, unuttuk biz korkuyu.

Endişeler bitince başlar omuza düştü,
Çok kişinin gördüğü bahara ait düş'tü.

Çiftleşirken havada bembeyaz kelebekler,
Kimi giden yolcu, kimi geleni bekler.

Araba kıvrılarak geçerken bir boğazdan
Unutulmuş bir bahçe, sanki kalmıştı yazdan.

Ansızın çıkıverdi, sıcak bir hande ile
Yokuştan iniyorken yeşil sath-ı maile.

Koyu yeşil amlıkta bir kahve, pembe beyaz,
Ancak kavuşulurdu aylarca etsek niyaz.

Sohbeti koyultmuştuk, çayımızı içerken,
Tepsi geldi masaya, şöför : gidelim ! derken.

Ayran, bulgur pilavı, bir de acılı turşu,
Hepimiz bağdaş kurduk, yanan ateşe karşı.

Yemeğimizi yedik, bitti bu güzel mola,
Sonucunu bilmeden yeniden düştük yola.

Yollar yola eklendi, tırmandık bir yamacı,
Yüzümüzde şakladı Azrail'in kırbacı.

Yolları kapamıştı, lapa lapa yağan kar,
Her tarafta sessizlik, sonsuz bir beyazlık var.

Ne bir köy görünüyor, ne de belli sağ ve sol,
Belki de tuttuğumuz ecele giden bir yol.

Kararsızlık içinde yolumuzu seçerken,
Güneş terk etti ufku, mutadından da erken.

Karanlık bir taraftan, yolsuzluk öte yandan,
Umutlar kesilmişti, hem candan, hem canandan.

Herkesten bir öneri, her kafadan ayrı ses,
Bazısı makul gibi, ekserisi de abes.

Çözüm bulunamadı, dövüldü havanda su,
En nikbinini bile sardı ölüm korkusu.

Herkesin kurtulmaktan umut kestiği anda,
Güçlü bir far ışığı belirmişti sağ yanda.

Birkaç dakika sonra kar ekibi ulařtı,
Sararan yüzümüzde sevinç nuru dolařtı.

Kurtulduk bu kabustan, řükür olsun ! diyorduk,
Ekibin peři sıra, güvenle gidiyorduk.

Bir aksilik olmazsa menzile varacađız,
Makus talihimizi bir daha kıracağız...